

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1018/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713209566
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713209566.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Q., a.s., N. XXX/X, S. C., IČO: 31 595 804, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou N., s.r.o., so sídlom ul. X. mája XXXX/X, S., proti odporcom: 1/ A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. S. XXX, 2/ L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. S. XX, 3/ A. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. S. XXX, 4/ Ing. F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/A, S., 5/ A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. S. XXX, 6/ Ing. B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, ČR, 7/ G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. mája XXX/X, H. Z. nad N., 8/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XXX, S. C., 9/ N. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/XXX, S. C., 10/ B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX a 11/ Ing. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, C., právne zastúpeným Advokátskou kanceláriou JUDr. A. S., s.r.o., H.. B. D. XX/XX, o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8C 72/2008, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. septembra 2013 č. k. 6C/191/2013-111, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcom 1/ - 11/ náhradu trov odvolacieho konania v sume 368,23 eur, k rukám ich právneho zástupcu, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresným súd zamietol návrh na obnovu konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8C/72/2008. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcom náhradu trov konania právneho zastúpenia do rúk právneho zástupcu odporcov vo výške 1.014,75 eur, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ požiadal súd, aby uznesením povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp. zn. 8C/72/2008, a potom po prejednaní veci, aby rozsudkom určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom bezdôvodného obohatenie každému vo výške 1,55 eur za 1 m² ročne, za žalované obdobie od 19.05.2006 do 19.05.2008 ako náhradu za užívanie dotknutej nehnuteľnosti podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov spolu s určenou výškou úroku z omeškania. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 08.12.2008 č. k. 8C/72/2008-185 bola navrhovateľovi uložená povinnosť zaplatiť odporcom 1/, 2/ a 11/ každému po 1.340,87 eur s úrokmi z omeškania, odporcom 3/, 8/, 9/ a 10/ každému po 335,23 eur s úrokmi z omeškania, odporcom 4/, 5/, 6/ každému po 1.787,82 eur s úrokmi z omeškania a odporcovi 7/ 5.363,47 eur s úrokmi z omeškania, titulom náhrady za užívanie pozemkov, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 16.06.2010, sp. zn. 5Co/57/2009 potvrdil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica v napadnutej časti. V konaní pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal prvostupňový súd zo správ realitných kancelárií a zo záverov rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici 6C/58/2005, pričom výšku bezdôvodného obohatenia určil za obdobie od 19.05.2006 do 19.05.2007 vo výške 2,66 eur za 1 m² ročne a za obdobie od 19.05.2007 do 19.05.2008 vo výške 3,32 eur za 1 m² ročne. V odvolacom konaní odvolací súd ustanovil znalca za účelom zistenia všeobecnej ceny nájmu - spoločnosť A., s.r.o. Z., ktorá podala posudok prostredníctvom externej znalkyne Ing. R. E., a to znalecký

posudok č. 240/2010, ktorým bola stanovená výška nájmu analogicky bezdôvodného obohatenia vo výške 3,35 eur za 1 m² a rok, za obdobie od 19.05.2006 do 19.05.2008. V tomto konaní navrhovateľ žiadal vykonať kontrolné znalecké dokazovanie, ale tento dôkaz odvolací súd nevykonal. Poukázal na to, že analogická právna vec sa na okresnom súde prejednáva pod sp. zn. 7C/158/2001, kde súd za znalca ustanovil Ústav súdneho inžinierstva T. univerzity v T., ktorý podal 09.04.2013 znalecký posudok č. 92/2013, ktorý bol navrhovateľovi doručený 03.05.2013 a v ktorom bola stanovená výška bezdôvodného obohatenia, analogicky cena nájmu, za užívanie pozemkov v S. S. (areál K. Q., a.s.) vo výške 1,55 eur za 1 m², teda v podstatne nižšej výške, ako bezdôvodné obohatenie stanovila znalkyňa Ing. R. E. v znaleckom posudku č. 21/2011. Rozdiel medzi znaleckými posudkami predstavuje 1,77 eur za 1 m² ročne v neprospech navrhovateľa. Ak by súd v pôvodnom konaní vykonal kontrolné znalecké dokazovanie, čo navrhovateľ navrhoval, bolo by pre navrhovateľa predmetné rozhodnutie s najväčšou pravdepodobnosťou hraničiacou skoro až s istotou podstatne priaznivejšie, nakoľko by bol navrhovateľ zaviazaný platiť bezdôvodné obohatenie v podstatne nižšej výške. Jedná sa teda o novú skutočnosť, resp. dôkaz, ktorý navrhovateľ bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, čo má za následok povolenie obnovy konania. Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania zamietol. Poukázal na skutočnosť, že konanie Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 8C/72/2008 bolo právoplatne skončené dňa 13.08.2010, pričom znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva T. univerzity v T. č. 92/2013 v čase rozhodnutia prvostupňového ani odvolacieho súdu v pôvodnom konaní neexistoval. Poukázal tiež na skutočnosť, že skutočnosťou, či v základnom konaní bolo potrebné nariadiť kontrolné znalecké dokazovanie, sa odvolací súd zaoberal a znalecký posudok A., s.r.o. Z. v tomto konaní posúdil ako dôkaz vyčerpávajúci. Znalecký posudok Ústavu súdneho inžinierstva T. univerzity v T. č. 92/2013 sa navyše zaoberá inými parcelami ako sú parcely, ktorými sa zaoberal súd v konaní 8C/72/2008 a zároveň sa zaoberá inými obdobiami akými sa zaoberal súd v pôvodnom konaní. Úspešným odporcom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. priznal právo na náhradu trov konania a právneho zastúpenia, ktoré neúspešného navrhovateľa zaviazal zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcov do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Ako odvolací dôvod uviedol ... zotrval na svojej právnej a skutkovej argumentácii prezentovanej v návrhu na obnovu konania, v intenciách, ktoré s prihliadnutím na normatívne právne ustanovenie § 228 O.s.p., znalecký posudok č. 92/2013 zo dňa 09.04.2013, vypracovaný znalcom, Ústav súdneho inžinierstva T. univerzity v T. nepochybne predstavuje novú skutočnosť, resp. dôkaz, ktorú bez svojej viny nemohol účastník Q. a.s. použiť v pôvodnom konaní, kde Q., a.s. navrhoval vykonanie dôkazu kontrolným znaleckým posudkom, čo však súdy nevykonali, pričom takáto nová skutočnosť, resp. dôkaz nesporne mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Poukázal na skutkovú a právnu súvislosť medzi znaleckým posudkom č. 92/2013 a znaleckým posudkom č. 240/2010, vypracovaným znalkyňou Ing. E. v pôvodnom konaní, keďže predmetom posúdenia oboch posudkov bola hodnota nájmu, analogicky výška bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov zo strany účastníka Q. a.s., ktoré pozemky posudzované v oboch znaleckých posudkoch sa nachádzajú v uzavretom oplotenom areáli účastníka Q. a.s., majú teda absolútne rovnaký spôsob využitia, a to k výkonu podnikateľskej činnosti Q., a.s. a tak názor súdu, vyslovený v napadnutom uznesení spočívajúci v konštatovaní, že posudok W. T. č. 92/2013 sa zaoberal inými parcelami, ako sú parcely, ktoré súd posudzoval v pôvodnom konaní sp. zn. 8C/72/2008 nemôže obstáť, nakoľko v svetle uvedených skutkových argumentov sa javí ako právne irelevantný. V tejto súvislosti poukázal na právny názor Krajského súdu v Trenčíne vyslovený v rozsudku sp. zn. 17Co/197/2012-516 zo dňa 20.02.2013, v odôvodnení ktorého sa uvádza, že jedine kontrolným znaleckým dokazovaním, resp. stanovením iného znaleckého subjektu, ktorý by bol spôsobilý porovnať jednotlivé závery znaleckých posudkov možno exaktne dospieť k výslednej výške bezdôvodného obohatenia, v súvislosti s čím poukázal na to, že ako okresný súd tak ani krajský súd v pôvodnom konaní, ani napriek opakovaným návrhom účastníka Q. a.s. na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania takéto kontrolné znalecké dokazovanie nevykonali. Uvedený postup konajúcich súdov rezultuje do záveru, že takýto dôkaz objektívne posudzované existovať mal a mohol aj v pôvodnom konaní, ale výlučne pre postup konajúcich súdov nebol v konaní produkovaný, pričom účastník Q. a.s. nebol z procesného aspektu spôsobilý vykonať viac na ochranu svojich práv, a teda názor okresného súdu vyslovený v napadnutom uznesení, že posudok W. T. č. 92/2013 neexistoval v čase rozhodnutia prvostupňového ani odvolacieho súdu v pôvodnom konaní sa v kontexte vyššie uvedených argumentov javí ako právne irelevantný. Účastník Q. a.s. navrhoval povolenie obnovy konania a zároveň sa domáhal,

aby po právoplatnosti uznesenia o povolení obnovy konania súd vec znova prejednal a rozhodol tak, že by zaviazaný zaplatiť odporcom bezdôvodné obohatenie vo výške 1,55 za m² ročne, a to za žalované obdobie od 19.05.2006 do 19.05.2008 ako náhradu za užívania dotknutých nehnuteľností podľa výšky spoluvlastníckych podielov, čím by teda účastník Q., a.s. pre prípad povolenia obnovy nepochybne doznal v podstatne menšej ujmy na svojom vlastníckom práve peňažným prostriedkom, ktoré musel vynaložiť ako náhradu titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Poukazujúc na vyššie uvedené argumentáciu vyslovil názor, že napadnutým uznesením, ktorým bol zamietnutý návrh na povolenie obnovy konania bolo porušené jeho vlastnícke právo k peňažným prostriedkom, ktoré musel zaplatiť ako náhradu titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Podľa navrhovateľa v danom prípade dochádza k reálnej konkurencii jeho vlastníckeho práva k týmto peňažným prostriedkom s vlastníckym právom odporcov k dotknutej nehnuteľnosti, čo odôvodňuje interpretáciu dotknutých ustanovení O.s.p. ústavne konformne (súladne). Takáto ústavne konformná interpretácia však pri rozhodovaní súdu prvého stupňa zjavne absentuje.

Odporcovia prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadali uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedli, že s návrhom na povolenie obnovy konania v celom rozsahu nesúhlasia a trvajú na svojich argumentoch tak, ako ich prezentoval na pojednávaniach v písomnom vyjadrení. Pre doplnenie uviedli, že pochybnosti o výške bezdôvodného obohatenia mal len navrhovateľ a nie súdy, ktoré svoje právne a skutkové úvahy uviedli v odôvodneniach právoplatných rozsudkov, pričom žiaden účastník konania nemá právny nárok na nariadenie znaleckého dokazovania. Úvaha navrhovateľa v tom smere, že v prípade povolenia obnovy konania by bol s najväčšou pravdepodobnosťou, hraničiacou až skoro s istotou zaviazaný zaplatiť bezdôvodné obohatenie v podstatne nižšej výške, a to s najväčšou pravdepodobnosťou vo výške oscilujúcej okolo sumy 1,55 eur nevhodným spôsobom zasahuje do budúcej rozhodovacej činnosti súdov, nakoľko nie je podporená žiadnym právnym dôvodom. Určenie výšky bezdôvodného obohatenia je právnou otázkou, ktorú rieši na základe vlastnej úvahy a nejedná sa o exaktnú kategóriu, ktorú je možné určiť len na základe znaleckého posudku; posudok nie je jediným možným dôkazom, o ktorý súd môže oprieť svoje rozhodnutie. V súvislosti s tým poukázali na právnu vetu z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci vedenej pod sp. zn. 6Obo/306/2005, podľa ktorej aj keď znalecké dokazovanie má špecifický charakter a zvláštne postavenie medzi dôkaznými prostriedkami, zostáva len jedným z možných dôkazov, a preto tak, ako ostatné dôkazy, znalecký posudok musí súd podrobiť hodnoteniu. Navyiac v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica, pod sp. zn. 8C/72/2008, výška bezdôvodného obohatenia navrhovateľa nebola určená znalcom, ale na základe listinných dôkazných prostriedkov, a až na žiadosť spoločnosti Q., a.s. bolo v odvolacom konaní nariadené znalecké dokazovanie znaleckou organizáciou A. s.r.o. Z., ktorá v znaleckom posudku č. 240/2010 určila, že výška nájmu v žalovanom období predstavovala 3,035 eur za m² p.a., čím odvolací súd verifikoval výšku bezdôvodného obohatenia ustálenú prvostupňovým súdom z listinných dôkazov. V čase pred podaním znaleckého posudku a po nariadení znaleckého dokazovania krajským súdom navyiac spoločnosť Q. a.s. žiadala o prerušenie všetkých, na Okresnom súde Považská Bystrica v paralelne vedených konaní z dôvodu čakania na znalecký posudok s odôvodnením, že „výsledok znaleckého posudku bude akceptovať“. Až po vyhodnotení a doručení tohto posudku odmietla akceptovať trhovú cenu nájmu vypočítanú znaleckou organizáciou A., s.r.o. Z. s odôvodnením, že ide o iné pozemky a iné časové obdobia a požadovala vo všetkých konaniach nariadenie znaleckých dokazovaní, ktoré by dokumentovali len konkrétnu parcelu a konkrétne časové obdobia. Navrhovateľ zmenil právnu argumentáciu a svoj názor a náhľad na skutkové okolnosti týkajúce sa predmetu sporu; za celé to obdobie (spory sa vedú 10 rokov) však ani raz nereagoval na skutočnosť, a nezohľadnil vo svojich vyjadreniach fakt, že užíva bez právneho dôvodu vec, ktorá mu nepatrí a túto navyše užíva na svoje podnikateľské účely. Na záver dodali, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť na opravu vo veci, ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne, ale nemožno sa ním domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci, alebo nesprávnosť procesnej povahy, na ktorých nápravu slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietané nesprávnosti iné opravné prostriedky. V danej veci v pôvodnom konaní bol skutkový stav zistený úplne a správne a navrhovateľ v pôvodnom konaní využil riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia

pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia, alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Po b/ možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Po c/ bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu, d/ európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktorému predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadošťačením, e/ je v rozpore s rozhodnutím súdneho dvora európskych spoločenstiev alebo iného orgánu európskych spoločenstiev, f/ možno z jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte európskej únie.

Podľa § 232 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 234 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne, alebo obnovu konania povolí.

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne, pričom návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení v právnom posudzovaní veci, alebo nesprávnosti procesnej povahy. Za nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v časopise zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

V preskúmvanej veci sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania vedenej na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp. zn. 8C/72/2008 tvrdiac, že je daný dôvod na obnovu konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., t. j. že sú tu skutočnosti, rozhodnutia, alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ktoré môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní v zmysle ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť osvedčiť, či predloží tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa v ich dokazovaní neprikročilo (R19/1975). V preskúmvanej veci z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08.12.2008, č. k. 8C/72/2008-185 vyplynulo, že súd prvého stupňa o návrhu odporcov na zaplatenie peňažnej odplaty za užívanie pozemkov navrhovateľom rozhodol bez nariadenia znaleckého dokazovania, pretože mal za dostatočne zistený skutkový stav z predložených listinných dôkazov, na základe ktorých podľa názoru prvostupňového súdu bolo možné určiť cenu predávaných pozemkov a cenu ročného nájomného za užívanie pozemkov v danej lokalite na podnikanie. Po odvolaní navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 5Co/57/2009 s poukazom na námietky v rámci podaného odvolania zo strany spoločnosti Q. a.s., ktorý žiadal vykonať znalecké dokazovanie na trhovú cenu nájmu, v prejednávanej veci ustanovil znaleckú organizáciu spoločnosť A. s.r.o., za účelom stanovenia trhovej ceny nájmu sporných pozemkov za rozhodné obdobie, t. j. od 19.05.2006 do 19.05.2008. Znalecká organizácia vypracovala znalecký posudok pod č. 240/2010 s tým, že celkovú trhovú cenu nájmu sporných pozemkov pri zohľadnení všeobecnej ceny daných pozemkov za rozhodné obdobie určila sumou 16.346,52 eur. Na základe námietok voči podanému znaleckému posudku, predovšetkým zo strany spoločnosti Q. a.s. odvolací súd na pojednávaní vypočul zástupkyňu znaleckej organizácie Ing. R. E. a dospel k záveru, že súdom ustanovená znalecká organizácia sa dôsledne vysporiadala so všetkými námietkami spoločnosti Q., a.s. voči podanému znaleckému posudku, ako aj s ustanovením všeobecnej ceny nájmu, ktorá bola

v priemere stanovená na čiastku podľa znaleckého posudku 3,035 eur za 1 m² ročne za rozhodné obdobie, pričom odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s takto stanovenou výškou bezdôvodného obohatenia a takto stanovenou trhovou cenou nájmu pozemku. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa odvolací súd vysporiadal s tým, že prečo neakceptoval znalecký posudok Ing. Z. K., ktorý si dala vypracovať spoločnosť Q., a.s., ako aj dôvody, prečo nevychádzal zo znaleckého posudku Ing. C. vypracovaného v inom konaní. Vo svojom rozhodnutí aj odôvodnil, prečo v danom prípade nie je nutné vyhotovovať ďalšie kontrolné znalecké dokazovanie, keď mal za to, že znalecký posudok vypracovaný v rámci odvolacieho konania pod č. 240/2010 dáva dostatočné podklady pre to, aby mohol vo veci rozhodnúť. Vychádzajúc z rozsudku odvolacieho súdu odporca nevykonanie požadovaného kontrolného znaleckého dokazovania uplatnil ako odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p., odvolací súd sa s danou odvolacou námietkou vysporiadal, a preto pokiaľ odvolací súd nenariadil vo veci kontrolný znalecký posudok, ide o prípad nevykonania navrhnutého dôkazu z dôvodu, že súd ho považoval pre rozhodnutie vo veci za nepotrebné. Takáto skutočnosť nemôže zakladať dôvod na povolenie obnovy predmetného konania, nakoľko je vecou úvahy vec prejednávajúceho súdu, či považuje v danej procesnej situácii za potrebné doplniť dokazovanie ďalším kontrolným znaleckým skúmaním. Pokiaľ navrhovateľ návrh na obnovu konania odôvodňuje neskorším vyhotovením znaleckého posudku č. 92/2013, vypracovaný W. v T., na ktorý sa odvoláva ako na dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohol v pôvodnom konaní použiť a ktorý by mohol priviesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, na to, aby existoval dôvod obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., ktorý uplatnil navrhovateľ, muselo by sa jednať o dôkaz, ktorý by v čase pôvodného konania už musel objektívne existovať, čo v danom prípade naplnené nebolo, keďže tento znalecký posudok bol vypracovaný znalcom, Ústavom súdneho inžinierstva T. univerzity v T. až dňa 09.04.2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolacie námietky navrhovateľa neboli podané dôvodne, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 tak, že úspešným odporcom priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 368,23 eur. Priznaná náhrada trov konania, predstavujúca výlučne trovy spoločného právneho zastúpenia odporcov 1/ až 11/ pozostáva z tarifne odmeny za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 10.12.2013 v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/, ustanovenia § 13a ods. 1 písm. c/ a ustanovenia § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. vo výške 360,42 eur + režijný paušál 7,81 eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.